

DELFTSCH STUDENTEN WEEKBLAD

ORGAAN VAN DE DELFTSCHE
STUDENTEN FEDERATIE EN VAN
DE CENTRALE COMMISSIE VOOR
— STUDIEBELANGEN —

REDACTEUREN: B. H. H. ZWEERS ♦ C. A. BAUDUIN
A. A. STHEEMAN, ♦ MEJ. C. H. M. BOEREE, ♦ F. J. M.
BOURDREZ

Dit blad verschijnt des Vrijdags, behalve in de vacantiën. ♦♦ Begin der jaargang 1 October. ♦♦ Abonnement f 5.25 per jaar. Advertentiën 30 cents per regel. ♦ Inzendingen te bezorgen vóór Maandagmiddag 4 uur aan het Redactieadres Koornmarkt 62. UITGAVE EN ADMINISTRATIE: UNIVERSITEITS-BOEKENCENTRALE, HERTOG GOVERTKADE 8, DELFT GEDRUKT BIJ DE TECHNISCHE BOEKHANDEL & DRUKKERIJ J. WALTMAN JR

TWEEDE JAARGANG — No. 22.

VRIJDAG 9 MAART 1923.

INHOUD: D.S.C.: Bibliotheek Soc. Phoenix; Delftsche Stud. Alpen-Club. — D.S.B.: D.S.M.G. „Euphonia”. — Gedachten en Gedichten: Esmeraldus de Geweldige. — Vereenigingsleven: Technologisch Gezelschap; 8e Groot-Nederlandsch Studenten-Congres te Gent; Academiepreeken. — Boekbespreking. — Ontvangen boekwerken. — Familieberichten. — Ingezonden: De Student en Toynbee-werk.

DELFTSCH STUDENTEN CORPS.

Bibliotheek Societeit Phoenix.

NIEUW AANGESCHAFTE BOEKEN.

I. Nederlandsch.

Carry van Bruggen. — Het Huisje aan de sloot.
Geerten Gossaert. — Experimenten.
Herman Teirlinck. — De verdraagde film.
Omar Khayyam. — Rubaiyat. Honderd Kwatrijnen. Vert. P. C. Boutens.

II. Fransch.

Marcel Proust. — Du côté de chez swann. Tome I^o.

III. Engelsch.

Compton Mackenzie. — Sinister Street. 2 vol.
Frank Richardson. — The Man who lost his past.
Patricia Brent, Spinster.
Printer's Pie, 1921.
Winter's Pie, 1922.

IV. Duitsch.

Arnold Ulitz. — Ararat.
Frank Wedekind. — Erdgeist.
Wilhelm Volz. — Im Dämmer des Rimba.
Ernst Toller. — Masse-Mensch.
Bernhard Kellermann. — Die Heiligen.
Jakob Wassermann. — Oberlins drei Stufen und Sturreganzen.
Die Briefe der Diotima.

V. Letterkunde.

Friedrich von der Leyen. — Deutsche Dichtung in neuer Zeit.

VI. Koloniën, land- en volkenkunde.

B. H. Chanberlain. — Allerlei Japanisches.
Karl Hansofer. — Dai Nihon, Betrachtungen über Grosz. Japans.

VIII. Sociale Wetenschappen.

A. H. Kober. — Unter der Gewalt des Hungers.
Leo Matthias. — Genie und Wahnsinn in Russland.
Carl Sternheim. — Fairfax.
Dr. M. G. de Boer. — Geschiedenis der Amsterdamsche Stoomvaart. 3 dln.

XI. Physiologie.

Charles Nordmann. — Einstein et l'Univers.

P.S. Een groote aanwinst voor de bibliotheek is: De Geschiedenis der Amsterdamsche Stoomvaart in drie deelen in prachtband. Dit schitterend uitgevoerde boekwerk is ten geschenke ontvangen van den heer B. E. Ruys.

De Bibliothecaris, J. L. BIENFAIT J.zn.

DELFTSCHE STUDENTEN ALPEN-CLUB.

Ingevolge de aankondiging van de D.S.A.C. heeft de algemeene vergadering dier vereeniging op Dinsdag 6 Maart 1923 met algemeene stemmen het volgende voorstel van de besturen van de Nederlandsche Alpen-Vereeniging en de Delftsche Studenten Alpen-Club aangenomen:

1. De Delftsche Studenten Alpen-Club zal optreden als z.g. plaatselijke Studenten-afdeeling van de N.A.V. volgens Art. 8 der Statuten dezer Vereeniging.
2. De afdeeling behoudt haar eigen bestuur, alsmede zelfstandigheid voor zoover het intieme vereenigingsleven betreft.
3. Leden van de afdeeling kunnen alléén zijn zij, die lid zijn van het Delftsch Studentencorps.
4. Na goedkeuring door de algemeene vergadering van de N.A.V. gaan de leden van de D.S.A.C. automatisch over tot de afdeeling, genoemd in punt 1 en worden dus lid van de N.A.V. met dezelfde rechten als de leden van de N.A.V. genoemd in de punten 9, 10, 11, 12 en 13 en met de gunstige verplichtingen genoemd in de punten 5, 6, 7 en 8.
5. De leden van de plaatselijke Studenten-afdeeling zijn verschuldigd een jaarlijksche bijdrage van f 1,50 aan de afdeeling en f 4,— aan de N.A.V. (gewone leden van de N.A.V. betalen eene contributie van f 7,50).
6. Leden van de afdeeling die tevens lid wenschen te zijn van de D.Ö.A.V. (Deutsch-Österreichische Alpen Verein, welke hare werkzaamheden voornamelijk uitstrekt in de Oost Alpen) betalen eene contributie welke f 3,15 hooger is dan die genoemd in punt 5.
7. Volgens Art. 6 van de Statuten van de N.A.V. zijn de leden van de afdeeling verplicht het vereenigingsteeken (in zilver) aan te schaffen (kosten f 1,25).
8. Als overgangsmaatregel zal voor het loopende vereenigingsjaar de contributie bedragen: f 1,50 voor de afdeeling en f 2,— voor de N.A.V., terwijl bij nadere goedkeuring door de N.A.V., punt 7 voor dit jaar nog niet zal gelden.
9. De leden ontvangen twee maal per jaar de Mededeelingen van de N.A.V., bevattende beschrijvingen, toerberichten, raadgevingen, enz. op Alpinistisch gebied.
10. De leden zijn gerechtigd de vergaderingen en bijeenkomsten van de N.A.V. en van de afdeeling bij te wonen.
11. Zij kunnen boeken en tijdschriften in bruikleen ontvangen, behorende aan de boekery van de N.A.V. (bevattende ruim 1300 werken en kaarten).
12. Op een nader vast te stellen plaats zullen op de bibliotheek der S.P. voor de leden ter lezing liggen (in portefeuille) periodieken op Alpinistisch gebied, behorende aan de N.A.V.
13. De leden treden voorts in alle rechten, welke gelden voor leden van de N.A.V. (stemrecht, enz.)
14. Eerste-jaars, leden van het D.S.C., kunnen adspirant-lid zijn van de afdeeling tegen een jaarlijksche bijdrage van slechts f 1,50 en kunnen geïntroduceerd worden op de vergaderingen en bijeenkomsten van de N.A.V. Voor hen geldt het genoemde in de punten 5, 6, 7, 8, 9, 13 echter niet.

Aan het bovenstaande kan nog het volgende worden toegevoegd:

ALPINE CURSUS VOOR ONGEOEFENDEN.

Op initiatief van den heer Mr. H. J. Knottenbelt, voorzitter

van de N.A.V., zal voor de eerste maal in dezen zomer een of meerdere (afhanginge van de deelname) cursussen worden georganiseerd op een daarvoor geschikte plaats in de Zwitsersche Alpen, onder leiding van een bekend Alpinist in samenwerking met een of meer gediplomeerde gidsen. Op genoemde cursus, welke ongeveer 14 dagen zal duren en waarvoor de onkosten tot een minimum zullen worden terug gebracht, zullen practisch en theoretisch worden behandeld de eerste beginselen van het Alpinisme (oriënteren in de bergen, het gaan in rotsen, sneeuw, op gletschers, enz. Behandeling van het touw, eispikkel, gevaren der Alpen, enz.)

Terwijl aanvankelijk in de bedoeling lag deze cursus te organiseren voor leerlingen van de hoogste klassen van H.B.S. en Gymnasia, is uit bovengenoemde combinatie tusschen N.A.V. en D.S.A.C. voortgevloeid dat dit jaar allereerst de leden van de **Studentenafdeeling Delft** hiervoor in aanmerking komen. Zij die zich voor deze cursus op willen geven worden verzocht de lijst op de lessenaar in de voorzaal der S.P. te teekenen vóór **Zaterdag 17 Maart a.s.** met bijvoeging van het tijdperk waarin hen de cursus het best zou schikken.

Na 17 Maart zal voor hen die zich opgegeven hebben een nadere bespreking volgen.

J. SCHUTTER, President.

H. J. KIST, Secretaris.

Delft, 7 Maart 1923.

DELFTSCHE STUDENTENBOND.

D. S. M. G. „EUPHONIA”.

Kamerstukavond, ter gelegenheid van den tweeden Dië Natalis, op Zaterdag 3 Maart 1923.

Euphonia's voorzitter, de heer Kwantes, wees in zijn inleidend woord, aan het begin van den avond, terecht op het feit, dat het muziekgezelschap niet in de eerste plaats beoogt het geven van „hooge kunst”, doch er vooral naar streeft, de muziek in de Delftsche studentenwereld meer populair te maken. Dat het uitvoeren van muziek onder goede leiding daartoe zeer veel kan bijdragen, is Zaterdagavond wel ten duidelijkste gebleken.

Reeds bij het eerste nummer, de ouverture van den „Kalief van Bagdad”, viel het op, hoezeer het orkest weer vooruitgegaan was. Dit is zonder twijfel voornamelijk het gevolg van het aanstellen van een dirigent. De heer Rietveld bleek het geheel goed te kunnen leiden; een groot deel van het succes van den avond komt hem dan ook welverdiend toe.

Maar waar de prestaties hooger zijn, wordt de critiek veel-eischer. Zoo kunnen wij over de samenstelling van het programma eenige gegronde opmerkingen maken. Natuurlijk ware het dwaas, als „Euphonia” in hoogmoedswaanzin naar een symphonie van Beethoven of Brahms zou grijpen, maar een werk als Boieldieu's ouverture is toch wel wat te populair.

Vooraf tegen de beide laatste nummers hebben wij ernstige bezwaren. Voor orkestbewerkingen van bekende pianostukken als Tsjaikowky's „Chanson Triste” en Brahms' vijfden Hongaarschen dans, is „Euphonia” thans toch wel te goed geworden, en het verwondert ons dan ook ten zeerste, dat studenten, met hun meerdere ontwikkeling, al zijn ze dan ook dilettanten op muziekgebied, het onaesthetische van dergelijke werken niet inzien. Bovendien werd van Brahms' dans, welke ook de vorige keer het programma besloot, te veel een bravoure-stukje gemaakt, en speelde men hem thans veel vlugger, maar daarbij ook veel ruwer, dan vroeger.

Het meest bevielen ons de „Elegische Melodiën” van Grieg en de Romance uit het vioolconcert van Wieniawski (waarbij de solo-partij door den heer Van Alphen vervuld werd), en ik meen dan ook, dat vooral dergelijke muziek in de lijn van „Euphonia” ligt. Men vergete in de toekomst ook oude werken niet; als het orkest zich technisch in dezelfde verhouding blijft ontwikkelen, zal het zich ook eens zonder al te veel gevaar aan meesters als Corelli kunnen wagen.

Het verdient aanbeveling, dat men bij het kiezen der solo-nummers (die wel niet gemist kunnen worden om het programma aan te vullen), in het vervolg meer rekening houdt met de overige werken.

Dit kan slechts de eenheid ten goede komen. Wij willen dit keer met waardeering noemen de heeren Bruins en Schepp, die zeer verdienstelijk een afwezigen solist vervingen, en de fluitsoli door den heer Rietveld: eenige aangenaam klinkende schetsen van onzen landgenoot Ary van Leeuwen.

Thans nog een enkel woord over de bezetting van het orkest. Het zal wel steeds moeilijk blijven leden te vinden, die instrumenten als altviool en contrabas bespelen. Doch kan een aanwas van het aantal uitvoerenden, vooral van violoncellisten, voor het gezelschap slechts gunstig zijn. Waar ook niet-Bondsleden tot „Euphonia” toe kunnen treden, en er van deze vereeniging werkelijk veel goeds uitgaat, willen wij ten slotte de hoop uitspreken, dat het ledenaantal moge blijven groeien.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

ESMERALDUS DE GEWELDIGE.

Hoofdstuk VII. Het congres der Wereldhervormers.

„Mijne Vrienden”, aldus zeide Esmeraldus zekeren avond, „let wel, heden spreek ik voor U en hoewel al deze dingen komen uit mijn mond, het is voor U, dat ik ze zeg. Mocht Ge dus in ernstig verontwaardigd zijn ontstoken worden, bedenk, dat dit voor U werd geschreven en mocht Ge mij willen beklagen, herinner U, dat mijn mond Uw woorden zeggen. Zoo zal ik alles brengen van mij af, want niet is het mij bekend, wat ik weet, alleen, datgene, wat tot mij kwam uit Uwen mond, heb ik verstaan.

Wereldhervormers noemen veelal zich diegenen, welke met een gevulde maag of zoo Ge wilt verzadigd verstand zich genoegelijk verontrusten over hen, die minder bedeed werden van deze tevredenmakende overvloedigheden. Zoo zegt men. Maar dan is iedereen een Wereldhervormer. Neen, mijne Vrienden, zoo goedkoop zal ik me er heden niet van af maken. Waar ik over spreken zal is niet het beter-ik gevoelen van iedereen, noch het beter dan anderen weten van menschjes met een half zacht ei-zieltje, neen over de wereldhervormers van beroep, van geloof, van overtuiging; over hen wier dagelijksch werk het is de wereld te hervormen, over de menschen, die recht hebben hierover mee te praten, dit stelde ik mij als taak. Hiertoe zal ik U een relaas vertellen, betreffende een groot congres, waarop bovengenoemden hun verschillende standpunten uiteen zetten.

De aanleiding hiertoe lag voor de hand. Gezien de hemel-schreijende bandeloosheid der straatjeugd, gezien de verbazing-wekkende oppervlakkigheid, waarmee men zich bediende van wetenschap en kunst, gelet op de eenzame verlatenheid in de kerken, die alleen 's Zondags een klein aantal menschen voor enkele uren kon verzamelen onder haar hooge gewelven, de ontevredenheid der tweede soort, en de arbeidsafschuw der derde, de bekrompenheid, dit alles was reeds voldoende de handen ineen te doen slaan en alle krachten te verzamelen tot gemeenschappelijke actie.

Maar er was nog een punt, dat woog boven al het andere. De Wereldhervormers werden in hun broodwinning bedreigd. In de laatste jaren waren amateurvereenigingen als zwammen opgeschoten uit den rottenden grond. Oh, ge weet niet hoe heerlijk het is te groeien op een vuilnisbelt. Alles wat leven wilde trachtte er een belangrijke plaats te veroveren.

De concurrentie deed zich gevoelen: geducht. Vroeger was het een uitzondering als men zich den naam en titel gaf van wereldhervormer; men deed alles op een bescheiden plan. De menschen waren zichzelf niet bewust, een bekrompen ontzag en een overdreven verantwoordelijkheidsgevoel, wat hun woorden en daden aanging, was een beletsel er een hedendaagsch zoo ruime onbestemde blik op na te houden. Men vergaf één vijand, en men behandelde zijn ondergeschikten als mensch.

Maar dat veranderde. Het ruime veld werd geopend door de wereldperspectieven, daarop kwamen wereldcultuur en wereldkennis en toen tenslotte wereldrythme een gemeene zaak werd, de eerste de beste kappersbediende zijn warhoofd leeg deed loopen in belangrijke bladen, toen werd het den ernstigen te machtig.

Ge moet den vijand niet onderschatten. Van hen waren verschenen handboekjes van verschillende grootte. Daar waren onder meer: „De Kleine Wereldhervormer met sleutel en eenige vraagstukken”, hierbij, als complement een boekje met „Antwoorden op de vraagstukken enz. enz.”, „Wereldhervormer in een week”, vertaald in alle spraken der moderne wereld, verder „Uren met Wereldhervormers”, „Nuttige wenken bij het hervormen der Wereld”, „Vademecum”, uitgegeven bij de Wereldhervormingsbibliotheek etc. Wie dacht er nu nog aan, zware boeken door te worstelen, statistieken uit te pluizen of standaardwerken na te slaan, en hoe men ook specialiseerde, (er waren boeken over Wereldhervorming gezien van uit het standpunt van een dominé, van een kruidenier, van een student, van een onafhankelijke vrouw), de animo was en bleef weg.

Op verschillende manieren had men getracht de verloren positie te hernemen. Ten eerste was men de gewone, meer en meer gebruikelijke weg gevolgd. Drukkerijen werden aangekocht, een kartel van Erkende Wereldhervormers in het leven geroepen, boeken tegen sterk concurrerende prijzen met attracties aan den man gebracht. Een sneeuwbalactie om sympathiebetuigingen te verzamelen had matig succes, een enquête betreffende de twintig nog in leven zijnde, grootste weldoeners der menschheid leidde zelfs tot een volslagen fiasco. De allernieuwste strijdmiddelen werden ter hand genomen, de fijnste kneepjes toegebracht, o.a. gelukte het een clauseule te doen opnemen in leerboeken betreffende den handel: „Dit bedrijf berust geenszins op winst maken, integendeel, er zijn vele ethische principes in een transactie aanwezig, en het uitsluitend doel hiervan is het welzijn der menschheid”, hoewel dus volkomen modern uitgerust, de menschen wilden maar niet begrijpen, dat dit alles voor hun eigen bestwil opgezet was.

Zoo werd dan samengeroepen dit congres, waarop alleen professionals zouden uitgenoodigd worden van alle volken, die aangesloten waren bij de bond tot behartiging der Belangen van Strijders en Oud-Strijders voor de Menschheid, en waar elke amateurvereniging ten strengste werd geweerd. De zeer bevriende pers kreeg een invitatie aanwezig te zijn, om aan de menschheid het meest zuivere verslag hiervan uit te brengen, terwijl een commissie van vijf leden ter voorbereiding volijverig aan den arbeid trok.

Nu deden zich al dadelijk groote moeilijkheden voor. Waar zou dit congres gehouden worden? Wel was er een groot gebouw, opgericht tot dit doel, maar dit kon hiervoor natuurlijk geen dienst doen. Er waren stemmen voor een badplaats. Dit waren de menschen met ruime gezichtsveld, die hun aandacht concentreerden op het ver verschiet en niets anders wilden dan den Hemel boven zich en de vaste Aarde onder hun voeten, anderen voelden meer voor een landelijke omgeving; de eenvoudigen van hart, die met zachtheid doch klem terug wilden naar lang vervlogen tijden, toen een vlieg een vlieg en een mug een mug nog werd genoemd. Tenslotte waren er hoogdenkende geesten, die de voorkeur gaven aan een woest bergoord, omdat het zoo eenzaam was op de hoogten. Dit waren de sterken, met baarden als boenders en standpunten als brandladders.

Na veel moeite werd hier een oplossing gevonden. Daar het vanzelf sprak, dat niemand te kort mocht gedaan worden, waar het zulk een sublieme opzet had en het doel zoo edel en verheven was boven klein menschelijke belangetjes, daarom, alleen daarom kon men toch den een niet belangrijker achten dan den ander.

Eerst werd nauwkeurig bepaald, hoeveel elk land bijdroeg aan contributie, dit werd gedeeld door het aantal inwoners en tenslotte werd van de grenskromme van het uitverkoren land het middelpunt bepaald. Hiertoe werd een sub-commissie benoemd, gecontroleerd door een verificatie-commissie.

Het resultaat was geweldig; een verstandige Voorzienigheid had op deze plek een klein dorp doen ontstaan, een feit, dat de geheele Aardrijkskundige Wereld in heftige beroering bracht, en wat dadelijk tal van theorieën deed ontstaan betreffende logisch Wereldorde en Wereldbouw. In alle opzichten lag het gunstig. Een zacht glooiend heuvelterrein lag op den achtergrond, op het hoogste punt voorzien van een uitkijktoren, de bevolking was landelijk en eenvoudig, dus buitengewoon geschikt te kunnen dienen als nog onbedorven feitenmateriaal, terwijl een meertje den blauwen hemel deed weerspiegelen, indien het mooi weer was. Zoo waren alle geneugten samen gebracht in een klein bestek.

Welgemoed, voorzien van eenige tolken en een nasleep van assistenten, trok de voorbereidingscommissie aan haar arbeid en het duurde niet lang, of eenige eerste steenen waren plechtig gelegd. Maar nu kwam weer een moeilijkheid aan den dag. De streek opende zooveel nieuwe bronnen en inzichten, dat de commissieleden, hun eigenlijke taak vergetend, zich handeloos overgaven aan hun wetensbegeerten. Dit moest uitgebuit, voor dat anderen hen belemmeren konden en elk der leden nam een standpunt voor zich, hoe hij deze zaken zou bekijken. Groote ontsteltenis maakte zich meester van de buitenstaanders; dat ging te ver, dat leek op verraad in de eigen gelederen. Oogenblikkelijk werd een Commissie van Toezicht benoemd en deze begaf zich met onbeperkte volmacht, vele tolken en een nasleep van assistenten naar de plaats des onheils. Het kostte groote moeite en een strijd van inzicht tegen inzicht. Eindelijk bleek het intrekken der subsidie een doorslaand argument te zijn en nu, met vereende krachten werden de werkzaamheden ter voorbereiding opgenomen.

Een groote arena, voorzien van duizend plaatsen, werd in steen opgetrokken. De inwendige ruimte had de vorm van een vergroot hart, het hart der Wereld, terwijl aan de buitenkant de frontgevel was gedacht als een opkomende zon boven de wolken. Verder was er een tentoonstellingsgebouw, waarin alle mogelijke studiemateriaal verzameld werd. Hier waren gasmaskers, guillotines, leibanden voor trekhonden, prenten, voorstellende de hervormer in zijn gezin, aan den strijd en hierna maals, realistische afbeeldingen van een drinker, een rooker, een leugenaar, terwijl een voorname plaats werd aangewezen voor statistieken en grafische voorstellingen. De meest aesthetische krommen hingen vooraan.

Zoo naderde de groote dag.

(Wordt vervolgd.)

VEREENIGINGSLEVEN.

TECHNOLOGISCH GEZELSCHAP.

Lezing met lichtbeelden op Woensdag 14 Maart 1923, des avonds te 8 uur, in zaal 32 van het Scheikundig Laboratorium der Technische Hoogeschool, ingang Westvest.

Spreeker: Jhr. Dr. F. C. van Heurn, Scheikundig ingenieur te 's-Gravenhage.

Onderwerp: Sumatra's Oostkust, hare wording, bodem, plantengroei en cultuurgewassen en haar belang voor den Scheikundig ingenieur.

8ste GROOT-NEDERLANDSCH STUDENTEN-CONGRES TE GENT — 24, 25 EN 26 MAART 1923.

VOORLOOPIG PROGRAMMA.

Zaterdag 24 Maart.

4 uur n.m.: Ontvangst aan het Station. Optocht door de stad.

5½ uur n.m.: 1e Congres-zitting. Openingswoord door Prof. Vercoullie. Toespraken van de afgevaardigden van de Vlaamsche, Hollandsche en Zuid-Afrikaansche studenten.

8 uur n.m.: Opvoering door het Vlaamsche Volkstoneel van „Warenar” door Hooft en „Liefde en Plig” door Celliers.

Zondag 25 Maart.

11½ uur v.m.: Beiaard-Concert.

's Middags: Bezoek aan de stad, onder leiding van deskundigen. Daarna ontvangst van de congressisten door de Gentsche Studentenverenigingen.

's Avonds: Gezellig samenzijn.

Maandag 26 Maart.

10 uur v.m.: 2e Congres-zitting. Sprekers: Dr. R. Casimir, over Zuid-Afrika. Mr. P. W. de Koning, over Groot-Nederlandsche samenwerking.

3 uur n.m.: 3e Congres-zitting. Sprekers: Dr. A. Pil, over Vlaanderen. Misschien Mr. van Dieren.

4½ uur n.m.: Sluiting van 't Congres. Rede van Prof. Daels.

's Avonds: Feestmaal.

Namens de Regelingscom.:

Namens de Propagandacom.:

JOS. VERMEULEN, Voorz.

G. G. v. BERGEN, Voorz.

De kosten voor reis naar en verblijf in Gent benevens deelneming aan 't geheele congres zullen omstreeks f 25,— bedragen, de 100 frs à f 13,50 berekend.

Congreskaarten worden na ontvangst van f 2,10 toegezonden door L. L. W. VAN SOEST, Oude Delft 35, Delft.

ACADEMIEPREEKEN.

Donderdag 15 Maart, 's avonds om half acht, zal Ds. H. W. Creutzberg uit Den Haag in de Waalsche Kerk de derde Academiepreek houden. We nodigen ieder uit, deze samenkomst bij te wonen.

De Commissie tot organiseren van Academiepreeken.

BOEKBESPREKING.

Technisch Woordenboek in Vier Talen. 2e deel: Motor- en vaartuigen, door B. ten Broecke Hoekstra. Uitgave N.V. Uitg. Mij. v.h. Van Mantgem en de Does. Samengesteld onder leiding van P. W. Scharroo, Kapitein der Genie, Leeraar aan de Hoogere Krijgsschool.

Het woordenboek, behandelend in 't Nederlandsch, Duitsch, Engelsch en Fransch de voornaamste technische woorden en uitdrukkingen betreffende automobielen, motorrijwielen, enz., is gescheiden in twee gedeelten. Het eerste gedeelte omvat de geheele stof, gerangschikt volgens verschillende onderwerpen, als: motor en onderdeelen, koppeling, versnellingsbak, chassis, motorrijwiel en rijwiel, motorbooten, enz., waaraan nog zijn toegevoegd: materialen, algemeene woorden en uitdrukkingen, handel en verkeer.

Het is duidelijk, dat een alphabetisch register niet gemist kon worden en een uitstekend denkbeeld van den schrijver is het geweest om in het tweede gedeelte in elk der vier talen een alphabetische lijst van de in het eerste gedeelte behandelde woorden met verwijzing naar bladzijde en regel te geven.

In een behoefte voorziet dit woordenboek zeer zeker, te meer dat het tot nog toe veel gebruikte zestalig woordenboek van Schloemann geen Nederlandsch bevat. Het is in stevig kافت gebonden en goed verzorgd en zal zonder twijfel zeer bruikbaar en nuttig voor hen blijken te zijn die buitenlandsche technische literatuur lezen, of artikelen in vreemde talen wenschen te schrijven, maar ook voor hen, — aldus de schrijver in het voorbericht — die zich per auto of motor naar het buitenland begeven, hetzij bij noodzakelijke herstellingen of aankoop van onderdeelen, hetzij bij het afsluiten van contracten voor aankoop e.a.

Speciaal den studeerenden aan de T.H. kan ik het werkje, in handig formaat gebonden en 282 bladzijden bevattend, ten zeerste aanbevelen.

S.

In Elsevier's Algemeene Bibliotheek is als No. 12 verschenen: „De Vakvereniging, een beknopte beschouwing van haar wezen en geschiedenis”, door Henri Polak.

In zijn inleiding zegt de schrijver: „Het doel van dit werkje is dus uitsluitend in gebonden vorm een beeld te geven van hetgeen de arbeidersklasse met en door de vaksgewijze organisatie harer leden beoogt, op welke wijze dit streven ontstaan is, en hoe het zich ontplooid heeft.”

Aan dit doel beantwoordt dit werkje volkomen. In agreabelen stijl toont de schrijver ons achtereenvolgens, het ontstaan, het doel en de middelen der vakbeweging, en de verschillende stroomingen in de vakbeweging. Laatstgenoemd hoofdstuk bevat een uitstekend geschiedkundig overzicht van de verschillende vakverenigingen in ons land.

Dan volgt een hoofdstuk over „De Protestantsch-Christelijke, de Roomsche Katholieke en de Neutrale vakbonden.

De schrijver wijst er op hoe in ons land, in tegenstelling met Engeland, ook in de vakbeweging het sectarisme hoogtij heeft gevierd, vooral sinds de Encycliek „Rerum Novarum” van Paus Leo XIII. De schrijver wordt bepaald meeslepend wanneer hij ons vertelt hoe de R.K. vakorganisatie in haar werk is gegaan; uitingen als:

„Het geheel maakte deel uit van het wel-overwogen, algemeene Roomsche-Katholieke kaste-stelsel, dat in den R.K. voetbalbond, dito dansclubs en geitenfokkerijen zijn markantste uiting vindt.”

Hoewel dergelijke zinsneden het anders wellicht ietwat een-tonige geschiedkundige overzicht meer relief geven, zoo ware het o.i. toch gewenscht geweest, dat de schrijver bij het overzicht over de ontwikkeling, speciaal van de R.K. vakorganisatie, wat meer zelfbeheersching had getoond.

In dit zelfde hoofdstuk geeft schr. ook een menigte cijfers, die op duidelijke wijze het verloop van het ledental der verschillende organisaties toonen.

Daarna volgen nog een zestal hoofdstukken over de Tegenwoordige Toestand, de Zedelijke Invloed der Vakbeweging, de Vakvereniging en de Politiek, Internationale Verbindingen, en eenige Problemen en Bezwaren, en een Slotbeschouwing.

Wij kunnen de lezing van dit werkelijk interessante deeltje, aan een ieder die op de hoogte wil zijn van de vakbeweging in

Nederland, ten zeerste aanbevelen. Dat de schrijver zoo nu en dan buiten het kader van een zuiver geschiedkundig overzicht treedt kunnen wij hem nauwelijks euvel duiden. Het is menschelijk, en het boekje wordt er slechts meer lezenswaard door.
Bac.

ONTVANGEN BOEKWERKEN.

B. B. C. Mitteilungen. Jan. '23.
Bouwstoffen. Maart 1923.

FAMILIEBERICHTEN.

VERLOOFD:

J. P. DE GEUS, techn. stud.

en

CORRY VON FABER, bouwk. stud.

Oegstgeesterlaan, 45, Leiden.

Joh. v. Oldenbarneveltlaan 14, Den Haag.

Geen ontvangdag.

J. D. HANRATH, bouwk. stud.

en

Jonkvrouwe R. G. G. VAN HOLTHE.

Delft, Kanaalstraat 13.

Hilversum, Rossinilaan 4.

Hilversum, Bussumergintweg 4.

P. VAN DELDEN, cand. scheik. ing.

en

HAN EVERS.

Statenlaan 54, Den Haag.

Oude Scheveningscheweg 50, Den Haag.

Geen ontvangdag.

(Zie vervolg Tweede Blad).

ADVERTENTIËN.

REPETEERT NU
KINEMATICA
THERMODYNAMICA

J. SACK, Cand. w. i.
COENDERSTRAAT 21 — DELFT. (15)

F. OOSTERHOFF
≡ ANTIQUITEITEN ≡
VOORSTRAAT 43 - DELFT (15)

HET ODEON-HUIS

Vrouwjuttonland 32-34 = Delft.

TELEFOON INTERC. 978

Alleen door aan bovenstaand adres een Gramfoon met platen te koop, bevordert men de huiselijke gezelligheid. (50)

≡ BEZOEKT DE GEHOORZAAL. ≡

Beleefd tot bezoek uitnodigend. Ph. J. VAN DER WEES.

TWEEDE BLAD

BEHOORENDE BIJ HET DELFTSCH STUDENTEN
WEEKBLAD VAN VRIJDAG 9 MAART 1923.

INGEZONDEN.

DE STUDENT EN TOYNBEE-WERK.

En ce monde, il se faut l'un
l'autre secourir.

La Fontaine.

„Aan elken boom, aan iedere plant of struik, overtreffen de bladeren de vruchten in aantal. Zoo overtreft de onwetende massa de ontwikkelde.” Aldus de Talmud.

En ik zou er nog bij willen voegen: zoo overtreffen de armen de rijken, de ongelukkigen de gelukkigen, de ontevreden de tevreden, de kortzichtigen de vrije denkers, de kunstloozen de kunstenaars, de onvrijen de vrijen, de kunstmatigen de natuurlijke, de lijdenden de gezonden. Daarom is het algemeene aspect van de wereld ook zoo triest. Maar de bloemen, waaruit later de vruchten zullen ontstaan, zijn niets dan **veranderde bladeren**, leeren ons de botanici. Die schoone bloemkroon die ons oog zoo weldadig aandoet, is in wezen niet verschillend van de vele bladeren, die haar omringen; verandering is het tooverwoord, dat haar tot bloemkroon maakte en boven de menigte harer gezegende zusteren verhief.

Studenten behooren feitelijk niet tot de Menschheid. Gedeeltelijk zeg ik dit, omdat het paradoxale altijd trekt en door de moeite, die men zich geeft om het te begrijpen, ook meestal beter begrepen wordt. Ik heb er mee willen zeggen, dat de groote Menschheid nog blad is, en nog onveranderd voort bestaat, terwijl wij studenten zorgvuldig gekweekte bloemen zijn, die deze onverzorgden en ongekweekten, verre achter ons laten. Want de kostbare vochtig-heete broeikas-atmosfeer onzer hoogeschoolen, biedt slechts plaats voor weinige bevoorrechten en deze bevoorrechte positie legt een plicht op ons — immers „noblesse oblige” — en dat is om die achtergebleven massa de voordeelen te doen genieten van onze hoogere vorming. Wij moeten het contact met haar niet verliezen, wij moeten tot die massa, die wij eens voor onze hoogere bestemming verlaten hebben, terugkeeren, om haar te geven van onzen rijkdom.

Heb ik hiermee gezegd, dat het studentenplicht zou zijn aan Toynbee-werk te doen? Volstrekt niet! Neen, het Toynbee-werk, in den uitgebreiden zin des woords, is niet geschikt voor den student.

In de eerste plaats is hijzelf, hoewel in kennis de meerdere de meerdere van den proletariër, bijna altijd de mindere in ondervonden tegenspoed en ook de mindere in levenservaring. Het leven toch, is niet de kunst om zich op bals, in het theater of bij recepties volgens de etiquette te gedragen en in tegenwoordigheid van jongedames deze zoodanige complimentjes toe te voegen, dat een mooie rij van blanke witte tandjes te voorschijn komt, dit „savoir vivre” is óók noodig, omdat het wegen baant; maar wie het leven werkelijk ervaart, wijdt al gauw tijd en aandacht aan andere dingen. De student zal in dit opzicht altijd de mindere blijven van zijn niet bevoorrechte collega's onder het proletariaat, daar hij den sterkenden strijd om het bestaan zelfs op rijperen leeftijd nog volkomen mist en alles hem vanzelf toevloeit uit de portemonnaie van papa. Daarom acht ik hem voorloopig ongeschikt om leed te helpen verzachten en troost te brengen, waar dit noodig is, daarom zal ik nooit Toynbee-werk aanbevelen voor den student. Slechts wie zelf gevormd is, kan anderen tot geeselijke steun en voorlichtig dienen en de Sturm-und-Drang-tijd, waarin wij ons meestal nog bevinden is daartoe allerminst geschikt.

Maar er is een deel van het groote arbeidsveld, dat ook door studenten met vrucht ontgonnen kan worden en over dat deel wil ik hier spreken.

De Student kan medewerken aan de opvoeding van de arbeidersjeugd. Deze omgang kan niet anders, dan beide partijen tot voordeel strekken. Uit den omgang met een beschaafd en ontwikkeld mensch valt, alleen reeds door het voorbeeld, voor de jeugd veel te leeren, terwijl de student niet alleen leert hoe met jongens en meisjes om te gaan, maar ook een blik krijgt in de toekomst, waaronder zijn medemenschen leven en opgroeien. Dit zal voor velen een raadsel blijven en daardoor onbelangrijk worden geacht, maar wie het proletariaat kent, weet dat het heel anders denkt, dan wij met onze geheel andere opvoeding, en dat veel gewonnen is voor den toekomstigen ingenieur en bedrijfsleider, wanneer hij met deze verschillen leert rekening houden. Dat bij conflicten tusschen werkgever en werknemers zoo zelden een gunstig vergelijk getroffen wordt; dat de meeste stakingen eindigen ten nadeele van de stakers en dat toch altijd weer de arbeiders tot staking overgaan, wanneer zij meenen verongelikt te zijn en nog zoovele andere dingen worden pas

opgehelderd, wanneer men de geheel verschillende arbeidspsychologie een weinig leert kennen, zooals dat het beste kan aan het proletariërskind, waarin zich reeds de eerste sporen ervan vastgezet hebben. Maar ik heb geen beroep willen doen op uw egoïsme door u uit zuiver verstandelijke overwegingen aan te sporen uw krachten ook eens te besteden aan de arbeidersjeugd. Want hiervoor toch, is in de eerste plaats iets niet-verstandelijks noodig n.l. de wensch zich te geven met het doel om anderen beter en gelukkiger te maken. Het Toynbee-jeugdwerk van den student, moet zijn een voorbereiding tot de sociale arbeid, die hij later als ingenieur zal ondernemen.

Nog enkele woorden omtrent den vorm, waarin dit werk ondernomen kan worden en meestal ook ondernomen wordt door de vereenigingen, die zich jeugdvorming tot taak stelden.

Men vormt zich een „club” van een bepaald aantal jongens of meisjes, liefst niet te groot bijv. 7 of 8, zoodat de onderlinge band goed voelbaar blijft en het contact tusschen de student-club-leider en de jeugdige leden groot genoeg is om met de individuele verschillen rekening te kunnen houden en deze club laat men nu in een geëigend lokaal eens per week bijeen komen. Men heeft dan gelegenheid hen wat algemeene ontwikkeling bij te brengen, waarin zij zoo verschrikkelijk te kort schieten, zeer ten nadeele van de heele maatschappij, die nooit met onwetendheid en domheid kan gebaat zijn ofwel men doet een spelletje met hen, leest voor, vertelt, beoefent slöjd etc. Over het algemeen moet men zich niet teveel het hoofd breken over de vraag — „Wat zal ik vanavond doen met mijn club?” want het komt meer aan op het HOE, dan op het WAT en de bloote tegenwoordigheid van een beschaafd mensch in hun midden is al een opvoedmiddel van zeer groote waarde.

En nu het nut. Werpt dit zichtbare en tastbare resultaten af? Lastige vraag en toch volkomen op haar plaats. Mijn antwoord erop is niet altijd hetzelfde gebleven en in zekeren zin een functie van den tijd geweest, dat ik mij met dit werk had ingelaten. Maar op het oogenblik is toch een zekere stabiliteit in de beantwoording ervan gekomen. Voorop moet staan, dat men deze vraag niet stelt, om een excuus te zoeken voor het niet medewerken eraan en dat men den wil heeft om mee te werken, waar dat nut belooft af te werpen. Wij beantwoorden dus allen bevestigend de vraag van Marcellus Emants:

„Als u leest van al de armoede, al de ellende en al het onrecht dat er op de wereld is, begint er dan in uw binnenste nooit iets te koken? Denkt u dan nooit eens; ik wil meehelpen tegen al dat kwaad te strijden — dat is mijn plicht?”

Zoodat 't alleen nog maar gaat om het HOE en of deze voorgeslagen vorm door middel van jeugdclubs wel de ware is.

Ik wil hierop trachten te antwoorden door den mond van menschen met meer autoriteit dan ik.

„De opvoeding is voor de maatschappij een kwestie van leven of dood, een kwestie, waarvan de toekomst geheel afhangt.” (Emmanuel Kant.)

„De wedergeboorte der Maatschappij is de wedergeboorte van het individu door opvoeding.” (La Boulaye.)

„Alle leven heeft slechts één taak: opvoeden. 't Is de taak der geheele menschheid. Een eeuwigheidswerk. Het is binnen aard-sche grenzen leeren leven en sterven.” (Jan Ligthart.)

We zijn het er dus over eens, dat we ons tot de jeugd in de allereerste plaats moeten wenden? Niet de onbuigzame volwassen boomen moeten we hebben, maar de buigzame, jonge opgroeiende stammen, die later onbuigzame boomen zullen worden. Laat het dan ook onbuigzaam zijn in het goede, door de juist geleide opvoeding. Het is onmogelijk om een Poincaré te bekeeren. Hij zal in de Duitschers nooit menschen leeren zien, gelijkwaardig met de Franschen. Dat is een fout van zijn vader en moeder. De kleine Poincaré hadden ze menschenliefde moeten bijbrengen en zijn egoïsme moeten onderdrukken. Het nationaal egoïsme is een uitwas van het persoonlijk egoïsme, en als men van jongsaf is opgevoed in de richting van zich iets te ontzeggen, ter willen van een ander, dan zal men later ook voor zijn natie geen wederrechtelijke eischen stellen. Maar uit iedere Fransche jongen kan een Poincaré groeien, die in de toekomst namelooze ellende over de wereld brengt, uit iedere Belg een Van de Velde, uit iedere Engelschman een Chamberlain. Daarom is de opvoeding van de jeugd zoo belangrijk. En daaraan kunnen wij, studenten, meewerken door inzicht te brengen. Tegen alle fouten en feilen is maar één kruid gewassen: inzicht.

Ik heb expres niet gewezen op het oogenblikkelijk nut. Dat acht ik van nauwelijks enig belang tegenover het toekomstig nut. Als men een club heeft, houdt men die jongens of meisjes voor dien eenen avond en gedurende dien tijd van de straat af waar ze wellicht katekwaad zouden uitvoeren. Dat is het oogenblikkelijk nut. En dat is direct aantoonbaar. Het toekomstig nut is niet aantoonbaar, omdat men nooit weet welke woorden en welke daden in het jeugdige brein blijven hangen, om later hun beslissenden invloed uit te oefenen, maar de psychologie leert, dat wat in de jeugd ons wordt bijgebracht, tot op ons sterfbed toe zijn invloed uitoefent ten goede of ten kwade.

In Delft bestaat de vereeniging „Jeugdwerk”, die zich de ontwikkeling en ontspanning der jeugd ten doel stelt, en die wat het clubleiderschap betreft, geheel op studenten is aangewezen.

Op het oogenblik zijn 2 jongensclubs en 3 meisjesclubs in werking, de laatste onder dames-studenten als clubleidsters. En het gaat best! Maar het kan nog beter! In Leiden zijn er ± 100 studenten, die zich aan dit soort werk wijden en dus kunnen er 100 bijeenkomsten wekelijks georganiseerd worden.

Daar is men al veel verder dan hier in Delft, met zijn 2500 studenten! Maar de Delftsche vereeniging is ook nog maar in haar kinderschoenen.

VRAAG: Wie hebben er belangstelling voor dit werk?

Een plaats als invallend clubleider is nog open! Ik doe een beroep op uw idealisme — op dat kostelijke goed, waaraan het onze studentenwereld zoo gaat ontbreken —, laat het niet vergeefs zijn.

Voor inlichtingen wende men zich tot den heer F. O. Boogaard, voorzitter, (Maerten Trompstraat 22, alhier) of tot H. van Tongeren, secretaris (Prins Mauritsstraat 19).

ADVERTENTIËN.

TWEEMOLENTJESKADE 15.
Uitstekende gelegenheid voor Dineeren,
van 's avonds half zes tot half acht uur.
Beleefd aanbevelend,

6) W. VAN SCHEIJNDEL.

ALLES

(10)

wat valt onder de benaming DRUKWERK (Naamkaartjes, Vereenigingswerk, Brochures, Dissertaties, Jaarboeken enz.) wordt snel en onberispelijk geleverd door N.V. VEREEN. DRUKKERIJEN JUDELS & HOOGLAND Choorstraat 47 ♦ DELFT ♦ Telefoon 247

DRUKKERIJ WALTMAN
KOORNMARKT 62

DRUKWERK VOOR
VEREENIGINGEN

WORDT SMAAKVOL EN MET ZORG
UITGEVOERD TEGEN ZEER BILLIJKEN
PRIJS EN SPOEDIG GELEVERD

CAFÉ RESTAURANT DUYSER

HOEK PHOENIXSTRAAT 20

DINERS 5-7 uur.

à la carte den geheelen dag.

Gedenkschrift van de Koninklijke Akademie en van de Polytechnische School 1842-1905.

SAMENGESTELD TER GELEGENHEID VAN DE
OPRICHTING DER TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

(368 bladzijden tekst, 55 portretten, 3 portretgroepen, 89 platen, 8 plattegronden,
3 facsimiles en 2 grafische tabellen).

De exemplaren in linnen stempelband zijn uitverkocht. De nu nog overgebleven exemplaren lieten wij in een keurigen doch eenvoudigen grijs-cartonnen band binden met etiket en stellen deze, zoolang de voorraad toereikend is, verkrijgbaar à

DRIE GULDEN EN 25 CENT.

Zijn deze exemplaren verkocht, dan is daarmee de geheele oplaag uitverkocht. Kans op een herdruk van dit standaardwerk over de Instelling voor Hooger Technisch Onderwijs bestaat niet.

UITGAVE VAN DE TECHN. BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR. - BINNENWATERSLOOT 33. - DELFT.

DERDE BLAD

BEHOORENDE BIJ HET DELFTSCH STUDENTEN WEEKBLAD VAN VRIJDAG 9 MAART '23.

HET XV^{DE} LUSTRUM VAN HET D.S.C.

Een aantal exemplaren van de beschrijving van het plan TEIRLINCK liggen ter inzage op de Bibliotheek der Societeit Phoenix, op de lessenaar en op de leestafel.

Een ieder wordt verzocht van het plan kennis te nemen!

HET XV^{DE} LUSTRUM VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS.

Wij viëren dezen zomer ons XV^{de} Lustrum. En hoe? De tijd van maskerades, van historische optochten en spelen is voorbij. Leiden deed een poging om het lustrum aan te passen aan de geest van den tijd. Utrecht trachtte met zijn optocht een nieuw element in de viering te leggen. Met welk resultaat? Het geheel was onbevredigend, bleef buiten het geestelijk bereik van het gros der toeschouwers en o.i. terecht zoekt men in Delft naar nieuwe wegen.

Minder persoonlijk moet het karakter zijn. Geen belangrijke individuele elementen, geen hoofdpersonen wil men. Niet zich verdiepen in historische perioden, modern moet het zijn, zooals wij zelf in doen en denken in onzen tijd willen passen. En waardevol moet de viering zijn. Men wil evoluties, moderne stroomingen tot uiting laten komen. En daarbij moet het een feest zijn voor ieder, niet een feest uitsluitend voor bepaalde bevoorrechten, naar intellect en naar financieele draagkrachten. Ziedaar de grondbeginselen.

De heer Teirlinck bracht ons in dezen met zijn plan een ware verlossing. Het plan is eenvoudig in opzet, bouwt slechts voort op enkele primaire menselijke gevoelens en gebruikt alleen algemeen aanvaarde symboliek. Het wil geen filosofische en psychologische verdieping, maar gaat met voorbedachten rade slechts uit van zeer eenvoudige en bijna conventionele elementen van het menselijk leven.

De heer Teirlinck geeft ons bij de viering van het 75-jarig bestaan van ons Corps een gemeenschappelijk middelpunt van de algemeene belangstelling. Hij wil bereiken een gevoel van saamhoorigheid van menschen, die, zij het slechts voor korten tijd, door eenzelfde onderwerp worden geboeid. Hij wil bereiken een sfeer van gemeenschappelijk aanvoelen van algemeen menselijke sentimenten, een sfeer van gespannen aandacht, waarin dus aan de anders richtinglooze feestvreugde een middelpunt gegeven wordt.

Op tooneelgebied staat het aan den spits van een zich voltrekkende evolutie. In zooverre dus een experiment, maar onder leiding van menschen, die op dit gebied lauweren hebben verdiend. Wel een experiment dus, maar juist daarom van groote waarde.

Laten wij een oogenblik de oogen sluiten voor de bezwaren, die natuurlijk aan dit plan, zooals aan ieder ander, verbonden zijn. Laten we het plan op zichzelf even bezien. Er gaat een diepe bekoring van uit, en verwonderlijk fijn en mooi zijn de aspecten, die het biedt. Simpel, eenvoudig is de opzet, fijn beschaafd de grondgedachte, ongekende mogelijkheden biedt het in de detaillering.

En als we dan overwegen, hoe een dergelijke actie van vele medespelenden alleen is te bereiken bij een gelegenheid als het lustrum van een Corps als het onze, door vrijwillige medewerking van zoo velen, dan komen wij tot de conclusie: **Dit plan moet doorgaan.**

Gij zijt bang voor de afmetingen van de markt, bang voor een geheel verloren gaan van het effect van de actie door den grooten afstand? Gij vergeet dat die actie gedragen wordt door groepen van spelers. De actie van een der hoofdpersonen gaat bijv. steeds gepaard met tegenspel van kleinere en grootere groepen, die zich duidelijk afteekenen tegen den donkeren fond van het tooneel. Ge vergeet, dat dit tegenspel zich uit in rhythmische beweging, gedragen door muziek en sprekend door sterke kleur-

accenten. Kleuren en klanken in fijne nuanceering bepalen de stemming, terwijl het oog geboeid wordt door den dans. Wellicht beseft ge nu, welke mogelijkheden dit spel biedt. Bezie het plan eens in dit licht, tracht u in te denken in de stemming, die het bereiken wil en oordeelt dan. Dan zult gij naar wij hopen, eveneens zeggen: „Dit plan moet doorgaan”.

En nu de bezwaren; zeker ze zijn er, technische zoowel als financieele.

De technische willen wij niet bespreken. Ze zijn voor rekening van hen die de deskundige leiding zullen hebben. Slechts willen we vermelden, dat naar het oordeel van enkele deskundigen die technische bezwaren zijn te overwinnen. We kunnen deze dus buiten beschouwing laten. Het oordeel van leeken heeft trouwens hierin geen waarde.

De financieele bezwaren zijn vrij groot. Het zal n.l. niet mogelijk zijn een sluitende begrooting te maken, wanneer men als eisch stelt: geen hoofdelijke omslag op een begrooting, waarop onzekere inkomsten voorkomen. Elders in dit nummer wordt deze eisch gesteld in een artikel van de hand van de heeren Elion en Ebeling. Aanvaart men dezen eisch, dan zal de begrooting alleen kunnen sluiten door een zeer hooge post van vrijwillige bijdragen.

Hoewel wij voor het standpunt van deze heeren kunnen gevoelen, willen wij de kwestie van een andere zijde belichten:

Dit plan doet het Corps op waardige wijze het 75-jarig bestaan viëren. Mag hiervoor aan de leden een omslag worden opgelegd waar zij reeds bijdroegen in de feestkas?

Wij meenen van wel, want:

1. De feestkas is niet op de hoogte van zijn tijd gebleven.
2. Door een hoofdelijke omslag wordt een plan mogelijk gemaakt, dat eigenlijk meer dan de geheele verdere viering voldoet aan de bedoelingen van waardige viering. En hierbij neme men in aanmerking, dat dit jaar het XV^{de} Lustrum wordt gevierd, d.w.z. het 75-jarig bestaan. De viering hiervan mag toch wel iets hooger eischen stellen dan die van een gewoon lustrum waarvoor de feestkas dan wellicht als toereikend bedoeld is.

Wij willen met het een en ander zeggen, dat we hier in zeer bijzondere omstandigheden verkeeren, waardoor de vraag: hoofdelijke omslag of niet, er geene meer is van principieel aard en als zoodanig dan ook niet mag worden gesteld. Alleen de grootte van den omslag mag de beslissing beïnvloeden.

En nu moet ons streven zijn, dit bedrag zoo laag mogelijk te doen zijn. Laten wij ons goed bedenken: Het plan moet doorgaan. Zijn wij hiervan overtuigd, dan ligt het op den weg van allen, die een offer kunnen brengen, dit te doen en tot een zoo hoog mogelijk bedrag te teekenen op de lijst van vrijwillige bijdragen. Hierdoor zijt ge, ieder voor u zelf, in staat mede te werken aan de verwezenlijking van dit plan. Want deze lijst moet zoodanig zijn volteekend dat de hoofdelijke omslag blijft binnen redelijke grenzen.

Nogmaals, teekent in, weest eerlijk tegenover u zelf en uw mede-Corpsleden en doe, wat in uw vermogen is.

Er is nog iets waarvoor wij uw aandacht vragen.

Het plan vergt 450 vrijwillige medewerkers, 150 medespelenden in iedere groep. Medespelen ligt hier binnen ieders bereik en is, zooals de heer Teirlinck het zeide, „een kwestie van Corpsdiscipline”. Wanneer het mogelijk blijkt financieele en technische bezwaren te overwinnen blijft de vraag over: „Zijn er 450 medespelers”. Zouden deze er niet zijn, dan zouden laksheid en totaal gebrek aan enthousiasme van de Corpsleden de verwezenlijking nog verhinderen. Laat echter ieder bedenken, dat het hier gaat om de viering van het 75-jarig bestaan van ons Corps. Het medewerken is een klein offer, dat van velen wordt gevraagd en door deze te weigeren kunt ge deze waardige

viering in den weg staan. Ge kunt dan toch moeilijk volhouden iets voor uw Corps te gevoelen.

Teekent dus in op de lijst van deelnemers. En laat ouderen voorgaan. Laat niemand zijn neus optrekken voor deze actieve deelname en uit bekrompen vrees om zich belachelijk te maken, zijn medewerking weigeren. De repetities vallen na de examens. Ook deze zijn dus geen bezwaar.

L. C. Kalff.
F. J. M. Bourdrez.
B. D. H. Tellegen.
F. W. J. Hupkens van der Elst.
W. van Osselen.
J. L. Bienfait.
W. Wijt.
A. A. Brevet.
J. A. H. Gooszen.
W. Cool Jr.
H. A. Stheeman.
J. P. J. O. van der Bilt.
G. W. van Dedem.
J. Simon van Leeuwen.
A. C. Beijnen.
P. M. Duyvis.
M. van Daalen.
W. A. H. Regout.
M. H. K. Franken.
J. A. G. van der Steur Jr.

GEEN VERPLICHTE HOOFDELIJKE OMSLAG, MAAR VRIJWILLIGE BIJDAGEN.

Onder den indruk van de lustrumvoorstellen van den heer Teirlinck kost het ons moeite de aandacht te vragen voor een materiele kwestie, ondanks het feit dat deze ons van veel belang lijkt. Want hoe sterker de aantrekkingskracht is van een zeker toekomstbeeld, hoe meer wij ons de vreugde voor oogen tooveren welke bepaalde plannen ons in welk opzicht ook beloven, des te meer zijn wij geneigd om materiele bezwaren uit te schakelen en nog slechts over de waarde van zulk een plan na te denken.

Toch is het juist zulk een materiele kwestie, welke wij meenen hier uitdrukkelijk te moeten bespreken. Wij zijn in de gelegenheid geweest om deel te nemen aan al het goede dat het Corps kan geven; wij weten dat studeeren zonder lid te zijn van het Corps daaraan een deel van de aantrekkelijkheid ontnemt, maar juist dat legt ons de plicht op om ook rekening te houden met hen, die helaas door den nood der tijden het studentenleven in het Corps slechts oppervlakkig leeren kennen. Wanneer wij in enthousiasme besluiten om ook thans een groot lustrumfeest te houden, ondanks de sombere omstandigheden, welke wij rondom ons heen allerwegen bespeuren, dan meenen wij dat de kameraadschap ons noodzaakt om ook rekening te houden met de Corpsleden, die wel zooals wij de lasten van dat lidmaatschap ten volle dragen, maar voor wie helaas de genoegens niet in hun geheelen omvang zijn weggelegd.

Laat het ons voldoende zijn dat ieder Corpslid reeds jaarlijks zijn bijdrage voor de feestkas heeft gestort en laten wij onder geen voorwaarde besluiten thans nog aan alle leden een hoofdelijke omslag op te leggen voor de viering van een feest waarvan zeker niet ieder met dezelfde vrijheid kan deelnemen.

Wij willen dan ook degenen, die enthousiast zijn voor het behandelde lustrumplan opwekken, liever een tweemaal groo-

tere vrijwillige bijdrage te storten dan hun wil ook aan anderen op te leggen. Men kome niet met het argument dat voor een hoofdelijken omslag twee Corpsvergaderingen noodig zijn, zoodat ieder zijn bezwaren kan uiten. Het is nu eenmaal voor alle ruim 800 leden niet mogelijk om persoonlijk te komen.

Wij laten hier het feit, dat de vorige Corpsvergadering reeds besloot geen hoofdelijke omslag op de begroting toe te laten, buiten beschouwing, al zij er nog op gewezen, dat terugkomen op zulk een besluit in de wet aan bepaalde voorwaarden gebonden is.

M. Elion.
J. F. Ebeling.

De Redactie verwijst naar het hoofdartikel, waarin deze quaestie nader wordt besproken.

VEREENIGINGSLEVEN.

ELECTROTECHNISCHE VEREENIGING

Lezing op Donderdag 15 Maart, des avonds 8¹/₄ uur, in zaal β van het gebouw voor natuurkunde en electrotechniek.

Spreker: Ir. E. F. Petritsch.

Onderwerp: Zeekabeltelefonie, hare ontwikkeling en toekomst (met lichtbeelden).

CIVIEL EN BOUWKUNDIG STUDENTENGEZELSCHAP „PRACTISCHE STUDIE”

Bouwkundige excursie op Dinsdag 13 Maart 1923 naar de Gebouwen van de Rotterd. Bankvereniging aan de Kneuterdijk te 's-Gravenhage onder leiding van Prof. H. Evers.

Vertrek trein Delft 9.20 v.m. Aan de Gebouwen 10 uur.

Lezing met lichtbeelden op Dinsdag 13 Maart 1923, des avonds om 8.15 uur. Ir. E. A. van Genderen Stort: „Onderzoek van Materialen in de Werkplaats”. Te houden in zaal 206 van het Gebouw voor W. en S.

Lezing op Dinsdag 20 Maart 1923 (georganiseerd door de Centrale Commissie). Prof. Dr. Olthmar Spann, hoogleeraar in de Economie aan de Universiteit te Weenen: „Individualismus und Universalismus in die Volkswirtschaftslehre”. Te houden in zaal 207 van het Gebouw voor W. en S.

Secretariaat:
Van Leeuwenhoeksingel 19.

De Secretaris:
F. B. Simon van Leeuwen.

DIETSCH STUDENTEN VERBOND.

Lezing op Dinsdag 13 Maart 1923, des avonds te 8 uur, in de Bibliotheek der Technische Hoogeschool.

Spreker: Prof. R. Casimir.

Onderwerp: „Zuid-Afrika”.

Deze lezing is toegankelijk voor alle belangstellenden.

Het Bestuur wekt allen op, het 8e Groot-Nederlandsch Studenten Congres te Gent op 24, 25 en 26 Maart 1923 bij te wonen.

Wij verwijzen naar de aankondigingen op de gebruikelijke plaatsen.

Congreskaarten worden na ontvangst van f 2,10 toegezonden door den Voorzitter, L. L. W. van Soest, Oude Delft 35.

Bij de Technische Boekhandel en Drukkerij J. WALTMAN Jr. te Delft is verschenen:

LEERBOEK DER ELECTRISCHE TRACTIE

DOOR

Prof. Dr. H. S. HALLO, w. i.
HOOGLEERAAR AAN DE TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

Deel I. HET ROLLEND MATERIEEL.

Prijs in blauw linnen stempelband f 16,- Gebrocheerd in omslag f 14,-